

Траурно ваш

КУПИТИ

Він повинен одружитися до свого тридцять п'ятого дня народження. Вона зареклася кохати... Болісно сором'язливий Каллум Фланнеллі радше стрибнув би у відкриту могилу, ніж пішов на вечерю з незнайомкою. Але він може успадкувати сімейний похоронний бізнес лише за однієї умови: він мусить одружитися до свого тридцять п'ятого дня народження.

Аніматорка з Техасу Ларк Томпсон переїхала до Ґолвея, Ірландія, щоб почати нове життя та кар'єру, а не для того, щоб сусідство з похоронним домом нагадувало їй про втрату чоловіка. Але коли вона дізнається про дилему Каллума, Ларк впевнена, що може допомогти йому знайти Єдину, навіть якщо сама зареклася кохати. Втім, коли проєкт із пошуку пари набирає обертів і Ларк більше часу проводить із старомодним, саркастичним Каллумом, він починає розколювати кригу, що скувала її серце після втрати. І що більше радості жвава Ларк вносить у сіре існування Каллума, то менше він може уявити, як відпустить її назад до Техасу.

Якщо вони думають, що можуть ігнорувати свій зв'язок вони глибоко помиляються

*Ларк**“П'ять мішків для трупів, дорослого розміру”*

Я кліпнула очима і впустила канцелярський ніж, який використовувала як мікрофон, підспівуючи Доллі Партон. Я ледве не поранилася, коли вперше прочитала неочікувані слова на пакувальному листі.

Якого біса?

Я озирнулася, сподіваючись знайти відповідь у безладних стосах коробок, що оточували мене. Але ні. Лише я і ті кілька речей, які я вважала незамінними настільки, щоб перевезти їх через Атлантику. Дивовижно, насправді, як мало речей потрібно для життя — особливо коли доводилося враховувати вартість доставки з Техасу до Ірландії.

Моя увага повернулася до колись безневинної коробки і охайної стопки чорної нейлонової тканини всередині. Я захопилася мерехтливим голосом Доллі та обіцянкою нового початку, розпаковуючи речі, коли шок від дивного вмісту грубо вибив мене з колії. Спантеличена, я схопила верхній мішок і розгорнула його. Він виглядав як спальний мішок без підкладки.

Дивно.

Вгорі транспортних документів було ім'я отримувача: «Віллоу Гейвен». Готель типу «ліжко і сніданок» по сусідству.

Що. За. Чорт.

Я визирнула крізь жалюзі своєї частково мебльованої орендованої квартири. Жодних ознак життя з будівлі навпроти. Арочні вікна та кам'яний фасад робили її чудовим зразком місцевої архітектури. Панорамний перегляд Google Maps переконав мене оселитися в цьому чарівному кельтському районі лише два тижні тому завдяки прекрасним краєвидам затоки та жвавому мистецькому середовищу.

Я можу бути достатньо спонтанною, щоб за короткий термін спакувати все своє життя і рушити в іншу країну заради роботи, але я достатньо кмітлива, щоб перевірити рівень місцевої злочинності перед тим, як ненароком підписати договір оренди в неблагополучній частині міста.

Сама історична будівля була милою, але умеблювання не вражало: потерте м'яке крісло, пошарпаний письмовий стіл, що тепер служив домівкою для мого надійного iPad Pro та Apple Pencil, і журнальний столик

з коробкою сірників, підкладеною під одну ніжку. Лише найнеобхідніше для мого тимчасового перебування.

Сім тисяч двісті кілометрів тепер простягалися між мною та всіма людьми з мого колишнього життя. Вперше за двадцять дев'ять років я була сама. За власним вибором... але все ж. Доставка мішків для трупів до моєї нової квартири точно не входила в мою програму «Нового Початку в Ірландії».

Можливо, людина, яка замовила ці мішки, потребувала їх для якогось проєкту. Люди, які планують приховати тіла, зазвичай уникають паперових слідів. Правда? Мабуть, це приладдя для перформансу чи протесту, чи... чогось такого. Голвей — притулок для творчих людей, з його коледжем і провулками, заповненими вуличними музикантами. Певно, цьому є пояснення. Жвава енергія притягнула мене до міста, а тепер я знайшла посилку з похоронним інвентарем у своїй вітальні. Звісно, моторошний привид провини переслідуватиме мене з Остіна. Скорбота безбілетником перетнула океан разом зі мною.

Яка б не була причина, я хотіла позбутися цих речей у моєму новому помешканні. Називайте мене забобонною, але та енергетика була тут небажаною. Це здавалося зловісним. Як початок детективу. Чи фільму жахів. Цілком підходить для жовтня. Особисто я віддавала перевагу історіям із щасливим кінцем - якими б нереалістичними вони не були.

Пишні заслони з плюща затіняли георгіанську будівлю по сусідству. Вона не виглядала зловісно. Можливо, власнику терміново потрібні ці мішки для вистави чи студентського фільму. І я не могла вічно витріщатися на цю коробку. Крім керівництва та кадровиків на моїй новій роботі, я не знала жодної душі в Ірландії. Я навіть намагалася розговорити кур'єра. Гмм. Озираючись назад, це, мабуть, і спричинило плутанину з посилкою. Це могла бути нагода завести мого першого друга тут. Друга, який точно не був серійним убивцею. Мені потрібно було познайомитися з сусідом, перш ніж моя уява вийде з-під контролю. Заради всього святого, це місце не раз визнавали «Найдружнішим Містом Світу».

Я взула свої улюблені ковбойські чоботи Ariat. Цікавість лоскотала мій мозок, коли я наближалася до готелю з коробкою під пахвою. Пошарпана вивіска виглядала 3-за живоплоту, нечитабельна, окрім назви закладу. Вишукане плетиво кельтських вузлів звивалося у вітражній вставці дерев'яних дверей.

Стійка реєстрації була порожньою. Жодної інформації про час виїзду чи правил щодо куріння, жодних поштових скриньок для гостей чи ключів від номерів. Традиційне, але затишне фое було сповнене похмурої енергії. Невеликий заклад, яким керує статечна жінка, що в'яже серветки, як можна припустити. На жаль, ймовірно, не моя нова найкраща подруга. На стійці був дзвіночок для обслуговування, круглий і срібний, блискучий, як крапля ртуті. Приємний передзвін заповнив простір, коли я торкнулася його.

Нічого.

— Агов? — я почувалася як персонаж фільму жахів, що блукає сам, гукаючи в темряву замість того, щоб утікати. Ну. Це не був будинок з привидами. Можливо, похмурий, навіть попри тепле сяйво вогню та квіти, що пом'якшували традиційний інтер'єр, але не зловісний. Хоча йому не завадило б трохи яскравості.

Вдячна, що не зустріла вбивцю, але так само розчарована, що не завела нового знайомства, я поклала пакунок на стійку. Перш ніж я встигла втекти, глибокий голос відповів невідомо звідки. Час справити перше враження.

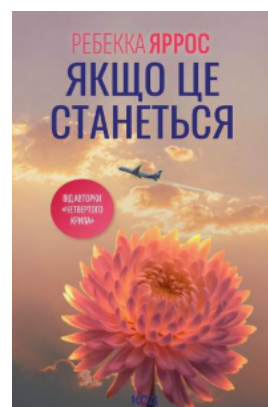
Рекомендована література

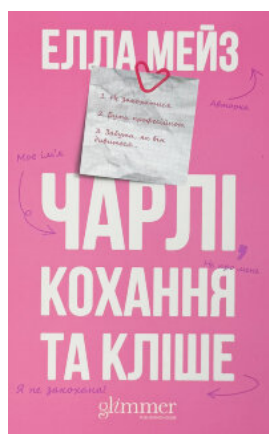
Велика глушина
(збільшений формат)

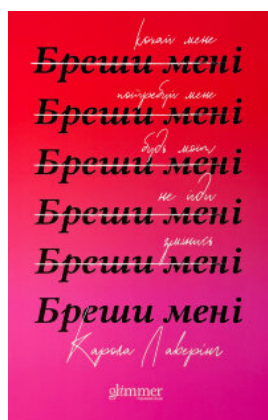
Кохати Джейсона
Торна

Якщо це станеться

Чарлі, кохання та кліше

Бреши мені

Перейти до категорії
Романи

КУПИТИ